

[Industriministeren]

ske lang tid på at diskutere landbrugspolitikken på opfordring af hr. Nyrup Rasmussen. Dette synes jeg var kendetegnende for, at der ikke rigtig var argumenter tilbage i skuffen.

Mange af de øvrige ordførere er kommet ind på adskillige andre ordninger, som befinder sig i andre ministerier, hvilket er en virkelig god underbygning af, at koordinationen og dermed den sammenhængende politik for alle ministerier er det væsentlige. Skatteordningerne har været fremhævet. Nogle af ordførerne har udtalt, at de skam også gerne gik i forhandlinger med Socialdemokratiet om de spørgsmål, som skatteaftalen blokerer for, men dette har man ikke vist interesse for.

Jeg kan kun sige, at jeg opfatter det således, at hr. Nyrup Rasmussen ønsker støtteordningerne tilbage, måske finansieret ved, at vi hæver selskabsskatten igen. Jeg er sikker på, at det ville være umådelig populært hos virksomhederne, hvis vi øgede skatterne for at kunne gennemføre nogle støtteordninger. Det er ikke regeringens politik. Jeg tror heller ikke, at det i virkeligheden er hr. Nyrup Rasmussens politik.

Nej, det, det drejer sig om, er stort set at få koordineret tiltagene, således at virksomhederne har lige vilkår at arbejde under.

Der er også blevet talt en hel del om forskellen mellem store og små virksomheder og de tiltag, der bliver ydet for dem.

Under industridebatten i 1986 blev min forgang kritiseret betragteligt for, at han talte til fordel for, at der skulle eksistere industrilokomotiver i Danmark. I dag får vi at vide, at det nu pludselig er det modsatte, der er tilfældet: nu behøver de overhovedet ikke nogen som helst hjælp. Det synes jeg er inkonsekvent. Det, vi skal se på i erhvervspolitikken, er naturligvis, at der både er mulighed for at servicere og for, at store virksomheder kan eksistere i det danske erhvervsliv, samtidig med at vi ikke kvæler den underskov af små virksomheder, som er med til at give fornyelsen i det danske erhvervsliv.

Derfor har jeg også nævnt den iværksætterrapport, vi har fremsendt, og endvidere kan jeg sige, at mange af de ordninger, der er tilbage både her og i EF-systemet, er ordninger, som specielt retter sig mod de små virksomheder.

Forsknings- og udviklingsindsatsen er for dårlig – det er vi helt enige om. F- og u-procenten i de danske virksomheder er alt for lav sam-

menlignet med forholdene på internationalt plan. Men det, det drejer sig om i dette tilfælde, er jo netop at give de virksomheder, som har styrken og de økonomiske muligheder for at gøre en øget indsats her, mulighed for at investere i forskning og udvikling. Samtidig er det jo også områder, hvor der skal koordineres på tværs af ministerierne.

Hr. Rahbæk Møller kom med et meget konstruktivt indlæg, og jeg er enig med hr. Rahbæk Møller et langt stykke ad vejen, men der er naturligvis nogle punkter i indlægget, hvor jeg absolut må sige at vi adskiller os fra hinanden.

Vi er enige i, at vores erhvervs politik skal give de rette muligheder for virksomhederne, men vi er altså ikke enige i, at strukturen skal tilrettelægges således, at vi f.eks. får kommuner og andre offentlige instanser ind i erhvervsudviklingen. Dette giver også et lille skub til den debat, der har været om offentlige investerings selskaber, og om, hvorvidt kommunerne kan lave disse erhvervsinvesteringsselskaber.

Jeg vil være dybt bekymret, hvis vi begynder på offentligt plan at lave strukturpolitik og dermed laver konkurrenceforvriddning. Jeg synes, vi skal give det en meget, meget grundig gennemgang, inden vi begynder at markedsføre den slags ideer. Det ligger bestemt ikke inden for det, jeg tror det frie erhvervsliv synes om.

Til gengæld kan det da være, at der er rimeligt grundlag for debatter om, hvorledes vi på anden vis får tilført den risikovillige kapital, som alle undersøgelser har vist er til rådighed for projekter, hvorledes vi får koblet den og de virksomheder, der fungerer under frie forhold, sammen. Det vil jeg meget gerne gå ind i en konstruktiv debat om, men jeg vil være nervøs, hvis det er det offentlige, der skal ind i det.

Herudover fik vi igen en del bemærkninger om de øvrige ministeriers områder. Jeg kan kun sige, at debatten her i dag egentlig har bekræftet mig i, at den linje, der blev indledt med finanslovforliget, er den rette vej. Vi har langt endnu. Der er nogle blokeringer, bl.a. på grund af nogle forlig med andre sider i Folketinget, som gør, at vi ikke kan lave de endelige tiltag og få det hele til at hænge sammen i den enhed, vi gerne vil have det til at hænge sammen i.

Jeg vil godt her pointere, at hele politikken omkring tilpasningen inden for EF og hele vores deltagelse i EF-politikken er og bliver det væsentligste, hvilket jeg heller ikke er blevet afkræftet i i dag.